"Οταν ὁμιλοῦν οἱ ἀριθμοί

Ἀκίνδυνος ἡ μετανάστευσις Ἑλλήνων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν

Τὰ ἐμβάσματα πρὸς τὴν Πατρίδα

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰούνιος) Συχνὰ ἀναφέρεται ὅτι τελευταίως παρατηρεῖται ἔντονος τάσις τῶν Ἑλλήνων πρὸς μετανάστευσιν. Ἐν τούτοις κατὰ τὴν τριετίαν 1951 ἕως 1953 μετηνάστευσαν 28.336 ἄτομα. Ἐπικινδύνους διαστάσεις διὰ τὴν δημογραφικὴν διάρθρωσιν τῆς χώρας εἶχε λάβει ἡ μετανάστευσις τὴν πρώτην δεκαπενταετίαν τοῦ αἰῶνος. Μεταξὺ 1899 καὶ 1911 μετηνάστευσαν ἐξ Ἑλλάδος 253.983 ἄτομα, ἤτοι τὸ ἓν δέκατον τοῦ πληθυσμοῦ της. Τὴν ἰδία δὲ περίοδον ἡ μετανάστευσις ἐκ τῆς Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Μαυροβουνίου ἀνῆλθε μόνον εἰς 107.613. Ἡ διαφορὰ αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὰ τρία γειτονικά μας Κράτη ἐπεκράτουν εὐνοϊκώτεραι συνθῆκαι εἰς τὴν γεωργίαν. Χαρακτηριστικὸν εἶναι, ὅτι τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν προήρχετο ἐκ τῆς Νοτίου Πελοποννήσσου, ὅπου καὶ ὁ κλῆρος ἦτο μικρότερος. Σημειοῦται τέλος ὅτι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, τὸ 1907 μετηνάστευσαν 46.283 Ἕλληνες, ἤτοι τὸ 2 ο)ο τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Ἐν συγκρίσει δηλαδὴ μὲ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς ἡ σημερινὴ ἔκτασις τῆς μεταναστεύσεως εἶναι ἀναξία λόγου.

Οἱ μετανάσται τὴν πρώτην περίοδον μετὰ τὴν ἀναχώρησιν των διατηροῦν στενοὺς δεσμοὺς μὲ τὴν χώραν των. Τὰ ἐμβάσματα πρὸς τοὺς παραμείναντας εἰς τὴν Ἑλλάδα συγγενεῖς των παίζουν σπουδαῖον ρόλον διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας. Τὸ 1920 ἀνῆλθον εἰς 150 ἑκατομμύρια δολλάρια, ἐνῶ τὸ ἀποκτηθὲν ἐξ ἐξαγωγῶν κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος συνάλαγμα ἀνῆλθεν εἰς 75 ἑκατομμύρια δολλάρια. Τὸ 1953 τὰ μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα ἔφθασαν τὰ 45 ἑκατομμύρια, ποὺ ἰσοδυναμοῦν μὲ 20 περίπου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ

Τὸ Πανελλήνιον Συνέδριον Καπνεργατῶν θὰ συνέλθη εἰς Βόλον τὴν 29 Αὐγούστου.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Ὁ Σύνδεσμος Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων ἀνακοινοῖ πρὸς ἁς ἐνδιαφερομένας δι' ὑποτροφίας ἐξωτερικοῦ ἐπιστήμονας, ὅτι αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 5ης μέχρι 31ης Ἰουλίου εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Ἱπποκράτους 15 (Φοιτητικὴ Λέσχη), β' ὄροφος.

ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΥΛΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΟΝΤΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀνάγκη ὅπως ὑποβοηθηθῇ ἡ παραγωγικὴ δραστηριότης. Ἵδρυσις ἀνωτάτης σχολῆς

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ τέως ὑφυπουργοῦ, βουλευτοῦ Μεσολογγίου

Κυττάζων τὴν μισοσβυμένην γοητείαν τῆς Πατραϊκῆς δύσεως ὅπως ἅπλωνε τὴν ἁπαλήν της θωπείαν ἐπάνω εἰς τὰς γραφικὰς συνοικίας ποὺ στέκονται εἰς τὰ πόδια τοῦ ἱστορικοῦ κάστρου, ἐσκεπτόμην εἰς τὸ προχθεσινόν μου πέρασμα διὰ τὸ Μεσολόγγι, πόσον προνομιοῦχος εἶναι ἡ θέσις τῆς Πελοποννησιακῆς πρωτευούσης. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν γνώμην μου ὁ ρωμαντισμὸς ὑγιὴς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τελειώσεις, εὐθὺς ἀμέσως ἔβλεπον τὰς Πάτρας νὰ ἀποκτοῦν αὐθύπαρκτον ὀντότητα ὑλικὴν καὶ πνευματικήν.

Ἔχουν ὅμως τὴν δυνατότητα; Ἀναμφισβήτως, ναί.

Ὡς πόλις ἐμφανίζουν τοποθέτησιν ἀσυγκρίτως ὑπερτέραν τῶν Ἀθηνῶν. Ἔχουν γραμμήν, φυσιογνωμίαν, ὕφος. Ἐκεῖνο τὸ εὐτελῶς ἰδικόν των, καθαρὸν ὕφος, τὸ ὁποῖον ἑλκύει τὸν ξένον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, αἰχμαλωτίζει τὴν ἀγάπην καὶ πληροφορεῖ ὅτι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ κατοικοῦν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως παρακολουθοῦνται ἀπὸ τάξιν σκέψεων, διαύγειαν καὶ εὐχέρειαν πρωτοβουλιῶν. Ὡς κοινωνία εἶναι ὑψηλοῦ ἐπιπέδου. Δὲν θὰ παλινδρομήσωμεν εἰς ἐποχὰς παλαιοτέρας, μὲ τὰς ὁποίας, ἄλλωστε, αἱ συγκρίσεις ἀποβαίνουν πάντοτε ἀνεδαφικαὶ ἄτονοι, ἀφοῦ τὰ δεδομένα εἶναι οὐσιαστικῶς διάφορα. Ἔχομεν ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τὸν δυναμισμὸν τῶν νέων γενεῶν. Καὶ πιστεύομεν ὅτι μὲ αὐτὰς ἠμποροῦν νὰ ἐκτελεσθοῦν ὡραιότερα καὶ θαυμασιώτερα ἀπὸ ὅσα ἐπετελέσθησαν.

Ὡς κοινωνία, λοιπόν, παρουσιάζει δείκτην ἐνθαρρυντικὸν διὰ πᾶσαν πρόοδον εἰς τομεῖς αναμορφωτικοὺς καὶ δημιουργικούς. Ὡς σύνθεσις πνευματικὴ φέρει τὴν σφραγῖδα τῆς ὡριμότητος. Γόνιμος γῆ ἑτοίμη νὰ ἀξιοποιήση, νὰ πολλαπλασιάση ὅ,τι εἰς τοὺς κόλπους της δεχθῇ, νὰ ἐπιστρέψη μὲ ἀφθονίαν καὶ διάθεσιν γενναιοφροσύνης ὅ,τι λάβει. Συνεπῶς αἱ προϋποθέσεις ὑφίστανται. Ἐκεῖνο ποὺ λείπει εἶναι ἡ πρωτοβουλία, διὰ τὴν ἀξιοποίησίν των.

Γνωρίζομεν τὸν ἀντίλογον. Μέχρι τοῦδε αἱ ἀντικειμενικαὶ συνθῆκαι δὲν ἐπέτρεψαν. Σύμφωνοι. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τοῦ παρελθόντος. Οἱ Λαοὶ δὲν ζοῦν μὲ τὰς πικρὰς ἢ τὰς ἀγαθὰς ἀναμνήσεις των. Ζοῦν μὲ τὸν οἶστρον τῆς δημιουργίας, διὰ τὴν αὔριον, διὰ τὸ μέλλον. Καὶ αἰσθανόμεθα ὅτι αὐτὸ τὸ πάθος φλογίζει τὴν Πατραϊκὴν ψυχήν.

Τί χρειάζεται; Χρειάζεται ἐν πρώτοις ἡ δι' ἔργων ἀναστήλωσις τῆς αὐτοπεποιθήσεως. Ὁ Λαὸς τῶν Πατρῶν πρέπει συντόμως νὰ δύναται νὰ ἀποδεικνύῃ, ὅτι ἡ πόλις του εἶναι ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἡ καλλιτέρα. Χρειάζεται ἔπειτα ἡ μεγαλυτέρα ὑποβοήθησις εἰς τὴν παραγωγικὴν δραστηριότητα ὥστε νὰ ἐνταθῇ ἡ ἀπόδοσίς της.

Χρειάζεται, παραλλήλως, ἡ δημιουργία πνευματικοῦ πυρῆνος σοβαροῦ, μὲ διαυγεῖς προθέσεις διὰ μόνιμον ἀνάπτυξιν τῆς τέχνης καὶ τοῦ λόγου. Τὸ Κράτος—καὶ εἶναι εὐτύχημα ὅτι παρὰ τὸν πνευματικώτατον ἐν τῇ Κυβερνήσει ἄνδρα κ. Παν. Κανελλόπουλον, τὸν τομέα τῆς Παιδείας διαχειρίζεται λαμπρὸς πατρινός, ὁ ἐξαίρετος συνάδελφος κ. Ἀχιλλεὺς Γεροκωστόπουλος—ἠμπορεῖ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν προσπάθειαν. Μία ἀνωτάτη σχολή, ἕνα μουσεῖον, κάποια βιβλιοθήκη καὶ θρησκευτικὸν κέντρον ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, πρέπει εἰς τὰς Πάτρας νὰ ἀναζητήσουν τὴν ἕδραν των. Καὶ παραλλήλως ἀπαιτεῖται νὰ ἀγαπηθῇ ἡ πόλις.

Δὲν γράφομεν τὰ ἀνωτέρω διὰ νὰ κολακεύσωμεν τὴν πόλιν μὲ τὴν ὁποίαν τόσους ἔχομεν δεσμούς. Τὰ σημειοῦμεν ὡς περιληπτικὸν σημείωμα ὡρισμένων σκέψεων ἐν ὄψει τῆς ἀποκεντρώσεως, τὴν ὁποίαν πιστεύομεν ὅτι θὰ εὐτυχίσῃ ἐπὶ τῆς ὑπουργείας του νὰ ἐφαρμόσῃ ὁ ἐκλεκτὸς φίλος κ. Ἰωάννης Νικολίτσας.

Εἶναι πρόδηλον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου θὰ συναντήσῃ τὰς πραγματοποιήσεις ἐκείνας, ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἄλυτον συνέχειαν τῆς δόξης της. Ἔχει ἀρχίση ἤδη φᾶσις οἰκοδομήσεως καὶ τὰ δύσκολα προβλήματα ἀκόμη τῆς ἐπαναστεγάσεως τῶν σεισμοπλήκτων ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἐλύθησαν. Καὶ θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ τῶν δυσμοίρων βομβοπλήκτων καὶ πυροπαθῶν. Νέα συστήματα καὶ νέα πνοὴ κινοῦν τὴν κυβερνητικὴν δραστηριότητα, εἰς ἐπιτεύξεις, ποὺ θὰ ἀφήσουν ἐποχὴν καὶ θὰ χαράξουν κατευθυντηρίους γραμμὰς διὰ πολλὰς γενεάς. Ἡ Αὐτοδιοίκησις εἶναι προωρισμένη νὰ δώσῃ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τὴν αὐτοδύναμιν αἴγλην, ποὺ ἔχουν αἱ πόλεις τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Αἱ Πάτραι δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ καταστοῦν — τὸ ἐπαναλαμβάνω ἐκ δευτέρου ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης—ἕδρα εὐρυτάτης περιοχῆς, καλυπτούσης συγκοινωνιακοὺς καὶ οἰκονομικοὺς κόμβους μεγάλης ἀξίας. Συνεπῶς ἴσως εἶναι χρήσιμον νὰ σκέπτεται ἀπὸ τοῦδε ὁ κάθε Πατρινὸς τί εἶναι συμφέρον καὶ τί πραγματοποιήσιμον ὥστε ὁ δίκαιος πόθος του, διὰ τὴν πόλιν ποὺ τὸν ἐγέννησε νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ.

Διότι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ μὴ συναρπάζουν πλέον εἰς τὰς Πάτρας, αἱ ἀπαράμιλλοι δύσεις, ἀλλὰ καὶ ἡ χαρούμενη ἀνατολή, ἀνατολὴ εὐτυχῶν ἡμερῶν.

Χρῆστος Γ. Εὐαγγελᾶτος

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΣΟΒΑΡΩΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΩΝ

Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Φεστιβὰλ εἰς Ἀθήνας καὶ Ρόδον.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παράστασιν τοῦ Ἱππολύτου, τοῦ Εὐριπίδου ἀπὸ τὸ κλιμάκιον ἀρχαίας τραγῳδίας τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, δύο ἀκόμη βασικὰ καλλιτεχνικὰ γεγονότα θὰ κυριαρχήσουν τῆς καλοκαιρινῆς θεατρικῆς ζωῆς, χωρὶς ὅμως εἰς αὐτὴν νὰ συμπεριλαμβάνωνται καὶ αἱ Πάτραι, αἱ ὁποῖαι πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων λησμονοῦνται πάντοτε εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις σοβαρῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων. Ἔναντι ἑνὸς ἀδήλου μέλλοντος διὰ τὴν θεατρικὴν ζωὴν τῶν Πατρῶν, ἀντιθέτως πληροφορούμεθα, ὅτι πρωτοβουλία τοῦ Μήτσου Λυγίζου προετοιμάζεται διὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου «Φεστιβὰλ Σαίξπηρ» εἰς ἀνοικτὸν χῶρον, ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου, μὲ ἐντελῶς ὑποτυπώδη σκηνικὰ κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Ἀγγλικῶν θεάτρων. Οἱ ἠθοποιοὶ θὰ κινοῦνται εἰς τὸ ἔδαφος. Προβλέπεται νὰ παιχθοῦν ὁ «Ρωμαῖος καὶ ἡ Ἰουλιέττα» (Μελίνα Μερκούρη ἢ Βάσω Μανωλίδου καὶ Ν. Χατζίσκος) καὶ Ἡ «στρίγγλα ποὺ ἔγινε ἀρνάκι». Ἡ σχετικὴ προεργασία θὰ ἀρχίσῃ συντόμως, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κ. Λυγίζου.

Ὅπως εἶναι φανερὸν τοιαῦται παραστάσεις δημιουργοῦν καὶ σοβαρὰν τουριστικὴν ἐσωτερικὴν κίνησιν καὶ αὐτὸ δὲν θὰ πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ πρέπει ὁμοίως νὰ περιορίζωνται εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας μοτοσικλετιστῶν καὶ ποδηλατοδρομίας.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω πληροφορούμεθα, ὅτι προετοιμάζεται ἀπὸ τὸ ἐξαιρετικὸν χορευτικὸν Ὅμιλον τοῦ Κώστα Νίκολς μεγάλη καλοκαιρινὴ ἐξόρμησις, μὲ ἐντελῶς νέον χορευτικὸν πρόγραμμα καὶ σειρὰν παραστάσεων εἰς ἀνοικτοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους, εἰς Ἀθήνας, Κέρκυραν καὶ Θεσσαλονίκην. Περὶ Πατρῶν οὐδεὶς λόγος.

Μήπως τάχα στερεῖται ἡ πόλις ἀρχαιολογικῶν χώρων; Ἀλλὰ μήπως δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ καὶ κάτι ἄλλο παρεμφερές. Διατί π.χ. νὰ προετοιμάζεται μέγα μουσικόν, θεατρικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν φεστιβὰλ διαρκείας ἑπτὰ ἡμερῶν εἰς τὴν Ρόδον; Διὰ τὴν πόλιν δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κάτι ἔστω καὶ πολὺ κατώτερον;

Ω

ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Καθωρίσθησαν ὡς ἀκολούθως αἱ τιμαὶ τῶν ἑξῆς γεωργικῶν φαρμάκων κατ' ὀκᾶν: Ἀρσενικὸς μόλυβδος ΑΤΕ δραχ. 18,90, ντὶ ντὶ τὶ 33 ο)ο χῦμα 22,25 καὶ εἰς δοχεῖα 29,45, ἑξαχλωριοῦχον βενζόλιον 10 ο)ο γαλακτοποιήσιμον χῦμα 35,10 καὶ εἰς δοχεῖα 39,30, ροτενόνη 8, 1 ο)ο γαλακτοποιήσιμος εἰς δοχεῖα 91,15.

ΚΑΘ' ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟΝ

ΑΝΑΓΚΗ ΟΠΩΣ ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΗ Η ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ἔχει δημιουργηθῇ σοβαρὸν πρόβλημα ἀνεργίας. Διακόσιαι οἰκογένειαι καὶ πλέον δυστυχοῦν. Κράτος καὶ Ἐθν. Τράπεζα

Διακόσιαι περίπου οἰκογένειαι τῆς πόλεως καὶ πρὸ αὐτῶν πολλαὶ ἄλλαι ἀκόμη ἀπὸ διμήνου περίπου ἀντιμετωπίζουν τὸ φάσμα τῆς δυστυχίας. Πρόκειται περὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπολυθέντων 200 ἐργατῶν τῆς ἐριουργίας Ἀναστασοπούλου, αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποίου διεκόπησαν ὁριστικῶς, δημιουργηθέντος οὕτω σοβαρωτάτου προβλήματος ἀνεργίας. Τὸ διατί τὸ ἐργοστάσιον ἔκλεισε δὲν εἶναι κάτι ποὺ ἐνδιαφέρει τοὺς ἐργάτας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει σημασία αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶναι ἡ ἐπαναλειτουργία του καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν δὲν φαίνεται ὅτι γίνονται οἱαισδήποτε ἐνέργειαι.

Ἂν ἐξαιρέσῃ τις τὸ γεγονός, ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου κ. Γερ. Κουλουμπῆς ἐπεσκέφθη τὸν Νομάρχην κ. Τσιτσάραν πρὸ τινῶν ἡμερῶν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως πράξῃ πᾶν ὅ,τι ἐπιβάλλεται διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐριουργίας, οὐδὲν πέραν αὐτοῦ ἐγένετο. Ὁ κ. Νομάρχης ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ δεόντως, ἀλλὰ ἡ πικρὰ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ ἐργοστάσιον ἀργεῖ καὶ ὅτι ὁ χαρακτηριστικὸς ἦχος τῶν σειρήνων του ἔπαυσε πλέον νὰ ἀκούεται εἰς τὰς συνοικίας Ἁγίου Διονυσίου, Γούβας, Ζαβλάνι καὶ πέραν αὐτῶν, σῆμα ζωντάνιας καὶ εὐτυχίας.

Καὶ ὅμως οὐδεὶς δύναται νὰ πείσῃ τοὺς 194 ἀνέργους, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπαναλειτουργία τοῦ τελειοτάτου τούτου ἐργοστασίου, τὰ ἐκλεκτὰ προϊόντα τοῦ ὁποίου κατέκλυζον μέχρι πρό τινος ὁλόκληρον τὴν χώραν, ἐν πολλοῖς δὲ ἐξυπηρέτουν καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Ἡ δήλωσις, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ἐσχάτως ὁ ὑπουργὸς Ἐμπορίου εἶναι χαρακτηριστική. Εἶναι περίεργον, εἶχεν εἴπῃ ὁ κ. Παπαληγούρας, νὰ ἀντιμετωπίζεται κλείσιμον ἐριουργιῶν, ὅταν εἶναι γνωστόν, ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν ὑφασμάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλαί.

Κατὰ συνέπειαν ἐφ' ὅσον οἱ λόγοι τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐριουργίας δὲν ὀφείλονται εἰς δυσχερείας καταναλώσεως τοῦ παραγωμένου ἐμπορεύματος, προβάλλεται ἡ ἀξίωσις ὅπως γίνουν ἀμέσως τὰ δέοντα διὰ νὰ ἀρχίσῃ καὶ πάλιν κινούμενον καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὸ ἐργοστάσιον. Ἡ ἀξίωσις καθίσταται ἐπιτακτικωτέρα, ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ παραγγελίαι τοῦ ΝΑΤΟ διὰ τὰς συμμαχικὰς δυνάμεις δύνανται νὰ ληφθοῦν, ὅπως συμβαίνει μὲ ἄλλα ἐργοστάσια.

Καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δημιουργεῖται τὸ ἐρώτημα μεταξὺ τῶν δεκάδων ἀνέργων: Δὲν θὰ ἠδύνατο ἄραγε τὸ Κράτος νὰ ἐπέμβῃ ὅπως αὐτὸ νομίζει καλλίτερον διὰ νὰ δημιουργήσῃ ἐργασίαν εἰς ὑπερδιακοσία πεντήκοντα ἄτομα; Αὐτὸ νόημα εἶχε καὶ ἡ τελευταία ἐπίσκεψις τοῦ κ. Κουλουμπῆ εἰς τὸν κ. Νομάρχην.

Τὸ ἐργοστάσιον πρέπει νὰ ἐπαναλειτουργήσῃ. Εἶναι ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ ὄχι μόνον τοὺς ἐργάτας, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον τὴν πόλιν, ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τῆς ὁποίας φθίνει διαρκῶς.

Πληροφορούμεθα σχετικῶς ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία εἶχε πιστώσῃ τὴν ἐριουργίαν διὰ μεγάλων ποσῶν δὲν θὰ παραλείψῃ τὴν φροντίδα αὐτήν, ἤδη δὲ μελετᾶται ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ ἦτο δυνατὸν χωρὶς συνεπείας, νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ κίνησις τοῦ ἐργοστασίου, παρ' ὅλον ὅτι, ὡς ἀντιλαμβάνεταί τις, αἱ δημιουργηθεῖσαι δυσχέρειαι εἶναι κολοσσιαῖαι. Ὁπωσδήποτε ὅμως εἶναι ἀναγκαῖον νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἐλπίζοντας καὶ ἀναμένοντας ἀνέργους μία θετικὴ πληροφορία: Θὰ ἐπαναλειτουργήσῃ ναὶ ἢ ὄχι τὸ ἐργαστάσιον. Ἂς εὐχηθῶμεν ὅτι ἡ δυστυχία ἡ ὁποία μαστίζει τόσας οἰκογενείας, ποὺ εἶδαν νὰ χάνεται ἡ ἐργασία εἰς τὴν ὁποίαν πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἠναλώθησαν ἐπὶ 30 καὶ πλέον ἔτη, θὰ γίνῃ σῆμα κινδύνου καὶ ἐπίκλησις, ὥστε οἱ δυνάμενοι καὶ ἁρμόδιοι νὰ πράξουν πᾶν ὅτι ἐπιβάλλεται.

Η ΘΕΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΥΠΟ ΔΙΩΓΜΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΥΧΗ

Ὅλα τὰ τυχαῖα περιστατικὰ διέπονται ἀπὸ τοὺς νόμους τῶν πιθανοτήτων καὶ τῆς αἰτιοκρατίας

Η ΦΥΣΙΣ ΑΠΟΚΡΥΠΤΕΙ ΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰούλιος) Ἡ τύχη ὑπῆρχεν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων θεὰ μεγαλοπρεπὴς θεὰ τῆς εὐτυχίας ὑπάρχει καὶ σήμερον ἀλλὰ τυφλὴ νέα, κομίζουσα εὐτυχίαν καὶ θὰ ὑπάρχῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀλλὰ πτωχὴ καὶ χωρὶς δύναμιν.

Σήμερον τῆς ἀφῃρέθη τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας καὶ τῆς ἐδόθη τὸ σύμβολον τῆς ἀμαθείας διότι σήμερον θεωροῦμεν τυχαῖα τὰ γεγονότα ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἀγνοοῦμεν τὴν αἰτίαν. συνεπῶς ὅσον περισσότερον ἀμαθὴς εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἐποχὴ τὴν ὁποίαν ζεῖ, τόσον περισσότερον τυχαῖα γεγονότα θὰ συμβαίνουν εἰς αὐτόν.

Ἀντικειμενικῶς λοιπὸν ἐξεταζομένη ἡ τύχη δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἔννοιαν· δὲν ἀνήκει εἰς τὰ πράγματα καὶ λογικῶς ἐξεταζομένη εἶναι ἔννοια ὑποκειμενική. Δημιούργημα ἀνθρώπινον ὑπόκειται περισσότερον παντὸς ἄλλου εἰδώλου εἰς τὴν φθορὰν χρόνου.

Εἶναι ἔννοια χωρὶς πλάτος καὶ μὲ ἐλάχιστον βάθος, τὸ ὁποῖον τείνει νὰ μηδενισθῇ ἀπὸ τὰς προσχώσεις τὰς ὁποίας προκαλεῖ ὁ ροῦς τῆς ἐπιστήμης.

Εἶναι ἔννοια σχετικὴ διάφορος εἰς τὰ διάφορα ἄτομα καὶ λαοὺς καὶ διάφορος εἰς τὰς διαφόρους ἐποχάς. Ἕνα γεγονὸς τὸ ὁποῖον εἶναι τυχαῖον διὰ τὸν Α δὲν εἶναι τοιοῦτον καὶ διὰ τὸν Β. Διὰ τὸν ἀγνοοῦντα τὰ περὶ κεραυνοῦ, ἡ κακὴ τύχη ἔπληξεν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὴν ὥραν τῆς καταιγίδος ἔσπευσε νὰ στεγασθῇ κάτω ἀπὸ τὸ μοναδικὸν ἴσως δένδρον τῆς πεδινῆς περιοχῆς, ἐνῷ ὁ γνωρίζων περὶ τούτου θεωρεῖ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγνοίας του.

Γενικῶς λοιπὸν ἕνα γεγονὸς Γ εἶναι τυχαῖον μὲν διὰ τὸν ἀγνοοῦντα τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι τὸ διέπουν καὶ φυσικὸν ἢ λογικὸν ἐπακολούθημα αἰτίας τινὸς δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθὼς καὶ τοὺς νόμους αὐτοῦ.

Ἐὰν ὡς βάσιν τῆς ἐπιστήμης θέσωμεν τὴν αἰτιοκρατίαν δηλαδὴ τὴν λογικὴν ἀνάγκην νὰ ὑπάρχῃ αἰτία διὰ κάθε γεγονὸς σημαντικὸν ἢ ἀσήμαντον καὶ φαντασθῶμεν ἡμέρας ἐπιστημονικῆς δόξης δηλαδὴ ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιστήμη γνωρίζει τὰ πάντα, τότε τύχη δὲν θὰ ὑπάρχῃ, ὅπως τύχη δὲν ὑπάρχει καὶ διὰ τὸ ἄτομον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἶναι ἀπείρως πληροφορούμενον ἐπὶ ὅλων τῶν γεγονότων. Δι' ἕνα τοιοῦτον ἄπειρον πνεῦμα ἡ τύχη δὲν θὰ εἶχεν ἔννοιαν καὶ εὑρισκόμενον ἐν μέσῳ ἡμῶν θὰ ἐκέρδιζε πάντοτε εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν καὶ πᾶν τυχηρὸν παιγνίδιον.

Ἀπὸ τὰ λεχθέντα θὰ ἦτο βεβαίως ὀρθὸς ὁ ὁρισμὸς κατὰ τὸν ὁποῖον, τυχαῖον καλεῖται ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀγνοοῦμεν.

Ὁ ὁρισμὸς οὗτος δὲν εὐσταθεῖ, ἐὰν ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ τὰ ἑξῆς: Ἕνας ἐπιστήμων παρατηρεῖ τὸ γεγονὸς Γ καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ δὲν τὸ θεωρεῖ τυχαῖον ἀλλὰ πιστεύει εἰς τὴν ὕπαρξιν αἰτίας καὶ διὰ τοῦτο προσπαθεῖ νὰ τὴν εὕρῃ. Διὰ τὸν ἐπιστήμονα λοιπὸν αὐτόν, τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν εἶναι τυχαῖον, ἂν καὶ οὗτος ἀγνοῇ τὴν αἰτίαν του, διότι ὡς ἐπιστήμων πιστεύει εἰς τὴν ὕπαρξιν αἰτίας διὰ κάθε γεγονός. Ἀλλὰ καὶ δι' ἐπιστήμονας ἀντιθέτων σχολῶν τὸ γεγονὸς Γ δὲν θὰ ἦτο τυχαῖον, διότι δι' ὅλους αὐτοὺς ὑπάρχει σχέδιον βάσει τοῦ ὁποίου γίνεταί τι ἡ ἐπιθυμία ἀνωτέρας βουλήσεως κ. ἄ.

Γενικῶς λοιπὸν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι διὰ τὴν ἐπιστήμην ἡ λέξις τύχη οὐδεμίαν ἔννοιαν ἔχει.

Σήμερον ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει βεβαίως εὕρει τὴν αἰτίαν καὶ τοὺς νόμους παντὸς φαινομένου. Ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχουν δι' αὐτὴν γεγονότα χωρὶς νόμους καὶ αἰτίας. Ἡ ἐπιστήμη σήμερον δι' ὅλα τὰ γεγονότα ἔχει τὴν δύναμιν νὰ εὕρῃ νόμους πιθανοὺς διὰ κάθε φαινόμενον, δηλαδὴ νόμους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὴν πραγματικότητα ἀλλὰ εὑρίσκονται πολὺ πλησίον αὐτῆς.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ

Θεραπεία ἀσθενῶν δι' ἀκτινοβολίας κοβαλτίου 60

Ἀκτινοβολία τροφίμων πρὸς κονσερβοποίησιν

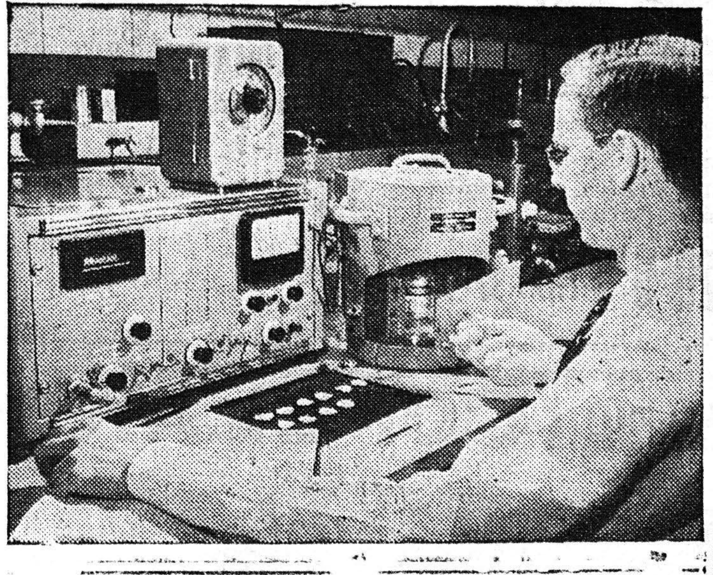

Ἔλεγχος ραδιοενεργοποιηθέντος ὑφάσματος

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ βιομηχανία εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἀτομικήν της περίοδον. Ἡ ἐργασία ἡ ὁποία ἔχει γίνει μέχρι σήμερον ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ραδιοϊσοτόπων, εἶναι σημαντικὴ καὶ γενικῶς μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου γίνονται ὅλο καὶ περισσότερον ἀντιληπταὶ αἱ τεράστιαι δυνατότητες ποὺ προσφέρουν τὰ ραδιενεργὰ Ἄτομα διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ τομεῖς τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ραδιενεργῶν Ἀτόμων εἶναι πολλοί. Ἡ βιομηχανία, ἡ ἰατρική, ἡ γεωργία ἔχουν πολλὰ ὠφεληθῆ μέχρι σήμερον ἀπὸ τὴν εἰρηνικὴν ἐφαρμογὴν τῆς Ἀτομικῆς ἐνεργείας. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ραδιενεργοῦ κοβαλτίου εἰς τὴν ἰατρικὴν εἶναι σήμερον μία συνηθισμένη διαδικασία καὶ ἔχει ἀντικαταστήσει κατὰ πολὺ τὸ δαπανηρὸν ράδιον. Τὸ ραδιενεργὸν κοβάλτιον ἐκπέμπει ἀκτῖνας Γάμα, αἱ ὁποῖαι εἶναι τοῦ αὐτοῦ εἴδους, ἀλλὰ δραστικώτεραι τῶν ἐκπεμπομένων ὑπὸ τοῦ ραδίου. Τὸ μεγαλύτερον ὅμως, πλεονέκτημα εἶναι ὅτι τὸ κοβάλτιον 60, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται, στοιχίζει χιλίας φορὰς ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅ,τι τὸ ράδιον τῆς αὐτῆς ραδιενεργοῦ ἰσχύος. Σήμερον ἔχουν κατασκευασθῆ μηχανήματα, τὰ ὁποῖα ἐκπέμπουν ἀκτινοβολίαν κοβαλτίου, ἡ ὁποία, συγκεντρουμένη ἐπὶ τῶν προσβληθέντων ἱστῶν, συντελεῖ εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς. Εἶναι, πράγματι, μεγάλον τὸ πλεονέκτημα τοῦ μικροῦ κόστους τῆς θεραπείας, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει ὅπως τὰ παρεχόμενα εὐεργετήματα εἶναι προσιτὰ καὶ εἰς τὶς εὐρύτερες λαϊκὲς μάζες.

Ἡ συντήρησις τῶν τροφίμων εἶναι ἕνας ἄλλος τομεὺς ὁ ὁποῖος ἀπασχολεῖ τὴν βιομηχανίαν. Σήμερον εἰς τὸ Τεχνολογικὸν Ἰνστιτοῦτον τῆς Μασσαχουσέττης λειτουργεῖ εἰδικὸν τμῆμα, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ ἔρευνα σχετικὰς μὲ τὴν διατήρησιν τῶν τροφίμων. Τὰ πρὸς συντήρησιν τρόφιμα ἐκτίθενται εἰς ραδιενεργὸν ἀκτινοβολίαν μεγάλης ἐντάσεως καὶ ἐντὸς ἑνὸς δευτερολέπτου τὰ βακτήρια, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν ἀλλοίωσιν τῶν τροφίμων, καταστρέφονται. Οὕτω, ἐπετεύχθη ὅπως τομάτες, ἰχθεῖς καὶ ἄλλα τρόφιμα, διατηρηθοῦν ἐν ἀποθηκεύσει χωρὶς νὰ ὑποστοῦν ἀλλοίωσιν, ἐπὶ ἐνενήντα ἡμέρας, ἐνῷ πατάτες ἐπὶ δύο ἔτη. Ἐνῷ ἡ διατήρησις τῶν τροφίμων διὰ τῆς ἐπιδράσεως ἀκτινοβολίας Ἀτόμων εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς τὸ πειραματικὸν στάδιον, αἱ διεξαγόμεναι ἔρευναι ἀποτελοῦν τμῆμα τῆς συνεχοῦς προσπαθείας ὅπως ἀποφευχθῇ ἡ ἐκ τῶν ἀλλοιώσεων σπατάλη τροφίμων, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρξουν περισσότερα τρόφιμα διὰ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς.

Ἡ χημεία εἶναι ἕνας ἄλλος τομεὺς εἰς τὸν ὁποῖον αἱ ἔρευναι τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ραδιενεργῶν Ἀτόμων εὑρίσκονται ἐν ἐξελίξει. Σήμερον οἱ κατασκευασταὶ σαπώνων, δύνανται νὰ ἐξακριβώνουν τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ σάπωνος διὰ τὸν καθαρισμὸν ὑφασμάτων. Οὕτω ὑφάσματα ἐμποτίζονται μὲ ραδιενεργὰ βακτήρια δὲν εἶναι ὁρατὰ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐν τούτοις δύνανται νὰ ἀνιχνευθοῦν. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ἡ χρησιμοποίησις ἑνὸς μετρητοῦ «γκάϊγκερ» διὰ νὰ διαπιστωθῇ τὸ ποσὸν τῶν ραδιενεργῶν βακτηρίων, τὰ ὁποῖα ἀπέμειναν ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος καὶ ὡς ἐκ τούτου, νὰ καθορισθῇ ἡ ἱκανότης τοῦ σάπωνος.

Αὐτοὶ εἶναι ὀλίγοι τῶν τομέων εἰς τοὺς ὁποίους τὰ ραδιενεργὰ Ἄτομα προσφέρουν σήμερον τὰς ὑπηρεσίας των διὰ τὸν ἄνθρωπον. Εἰς τὴν μεταλλουργίαν χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς συνθέσεως τῶν κραμμάτων. Αἱ μεγάλαι ἑταιρεῖαι πετρελαίου τὰ χρησιμοποιοῦν διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ρευστότητος τῶν ὑγρῶν, ἡ χημεία τὰ χρησιμοποιεῖ πρὸς ἔλεγχον μιᾶς χημικῆς ἀντιδράσεως καὶ γενικῶς εἰς κάθε τεχνικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀνθρώπου τὸ ραδιενεργὸν Ἄτομον παρίσταται ὡς ἀνεκτίμητος βοηθός.